

Gerrit Luidinga

Woerden, september 2008

Het werk van Annelies van der Sman (Amsterdam, 1950) getuigt van een veelzijdig talent dat op uiteenlopende wijze van zich doet spreken. Zij leeft zich uit in etstechniek, modeltekenen, krijt, olie en pastel. In het vrije werk brengt zij droomwerelden tot stand, realistisch, suggestief, krachtig en poëtisch. Ook de humor laat zij toe, met name in de verbeeldingen met een surrealistische inslag. Levenslust en vitaliteit domineren. Trefzeker is zij in naakten en portretten, dikwijls in snelle schetsen opgezet. Aarzelend is er niet bij. Het zingt en het bruist.

Haar onderwerpen zijn divers, hoewel een voorliefde blijkt voor het menselijk lichaam, dierfiguren en wat de natuur verder aan vormenrijkdom te bieden heeft.

Wat Annelies van der Sman vooral in haar werk tot uitdrukking wil brengen, is haar fascinatie voor de schoonheid, waaraan het oog niet ontsnapt, en de oerkracht van leven, waarvan de natuur is doordrongen. In met name het schilderij 'De bron' geeft zij hiervan blijk. Haar werk is een lofzang op de schepping, een zeg maar heidense ode aan de natuur, sfeervol verbeeld in 'Pan'. Er zijn geen verwijzingen naar een godsdienstige of esoterische achtergrond. De Beleving is louter aards met ontzag voor het mysterieuze universum. Met beide benen op de grond dus maar met het hoofd gestoken tussen de sterren, zoals is weergegeven in het schilderij 'Hemel van mijn verlangen', waarin de vier elementen (aarde, water, lucht en vuur) in een kosmisch uitspannel zijn opgenomen.

Het kunstenaarsschap van Annelies overtuigt door een strikt persoonlijke, optimistische benadering van de werkelijkheid die zij in artistieke zin meesterlijk naar haar hand weet te zetten.